

Danmarks Neutralitet. De indeholde derfor en væsentlig Betingelse for, at Danmark kan forblive uberørt af en europæisk Krig.“

Jeg kan ikke andet end gentage den Udtalelse, jeg fremkom med ved Sagens første Behandling, at efter min Mening vil en Kamp i aaben Mark med det Maal at forsvare Københavns Landfront ende med en Katastrofe, hvis der ikke findes faste Støttestrukturer for Forsvaret. Og derfor maa Regeringen vedblivende sætte sin Stilling ind paa denne Sag. Og ligeledes maa jeg gentage, hvad jeg sagde ved Forsvarslovenes Forelæggelse, at Regeringen betragter det som værende af væsentlig og afgørende Betydning for vor hele internationale Stilling, at vi gennemføre en Forsvarsplan i det væsentlige overensstemmende med den af Regeringen foreslaaede, idet jeg ikke tror, at vor Neutralitet ellers vil blive erkendt for at være ligelig til alle Sider. Jeg nærer den Overbevisning, at de, der i dette Spørgsmaal staa paa en anden Side end jeg, ligesaa fuldt som Regeringen og jeg have den Mening, at Neutraliteten skal opretholdes ligeligt og upartisk til alle Sider, og at der ikke skal drives Præferencepolitik af nogen Art. Jeg tror, at ikke noget Parti eller nogen Retning her i Salen vil andet. Men saavel Udenrigsministeren som jeg maa vedblivende og i ikke mindre Grad, end da Forslagene forelagdes, nære den Opfattelse, at det er nødvendigt for, at vor internationale Stilling kan blive rettelig forstaaet og hævdet, at vi faa en Forsvarsordning, bygget paa de af Regeringen angivne Principper.

Det er en Selvfølge, at naar Regeringen har nævnt, at den forbeholder sig at fremsætte Forslag om en Folkeafstemning om de forberedte fremskudte Stillinger, for saa vidt Behandlingen af Lovforslaget maatte ende med, at man kan enes om Forsvarsplanens øvrige Træk, men ikke om dette, er det ikke at forstaa saaledes, at Regeringen i mindre Grad betragter det som faldende indenfor sit Ansvar at tage Følgen af, hvad der sker ved en saadan Folkeafstemning, end ved, hvad der sker ved Afgørelsen her i Tinget. Naar en Regering udtaler sig, som jeg har gjort som Regeringens Chef, om den Betydning,

man tillægger en vis Foranstaltning for Landets hele internationale Stilling, maa Regeringen nødvendigvis sætte sin Stilling ind paa, at denne Udtalelse bliver hørt og bliver respekteret. Skulde en Folkeafstemning gaa imod Regeringen paa dette Punkt, maatte den drage den samme Konsekvens deraf som af et parlamentarisk Nederlag. Det er efter Sagens Natur ikke muligt til Støtte for en Udtalelse af den Art, som Regeringen fremkom med ved Forslagenes Forelæggelse, at fremlægge de Data, hvorpaa en saadan Udtalelse støttes, men i alle Lande er det saaledes, at Regeringerne maa danne sig en Opfattelse af den internationale Situation og af, hvad der er nødvendigt for Landets Vel og Landets Stilling i det hele, og det er uforeneligt med parlamentariske Begreber, at en Regering kan blive sidende, hvis dens bestemte Ord og Advarsler i saa Henseende ikke ere blevne fulgte.

Naar jeg imidlertid saa bestemt fastholder Regeringens Stilling i denne Sag, maa jeg ikke mindre bestemt fastholde den store Vægt, Regeringen lægger paa de øvrige Led af Forsvarsplanen. Dette Spørgsmaal om de fremskudte forberedte Stillinger har, som bekendt, delt Regeringens Flertal, og derved er det blevet, saa at sige, det interessante Punkt i denne Sag, det, hvorom næsten al Opmærksomhed har koncentreret sig, saaledes at man næsten er tilbøjelig til at skelne mellem Forsvarsvenner og Ikke-Forsvarsvenner, efter som man er en Tilhænger af disse fremskudte forberedte Stillinger eller ej. Jeg vili meget høj Grad advare mod en saadan Betragtning. Efter Regeringens Opfattelse ligger der fuldkommen saa megen Vægt paa Forsvarsplanen i øvrigt som paa dette Hovedtræk, om hvilket der staaer Strid indenfor Regeringsflertallet. Thi det vigtigste af det hele turde vel nok være at gøre det, vi have, brugeligt, og det er det ikke under de nuværende Forhold.

Jeg er afskaaren fra i Enkeltheder at fremsætte for Dem, hvor store Manglerne ere, hvor lidet brugbart det Forsvar, vi have, er. Det er dog ikke saa underligt, at der klæber disse Mangler ved vort Forsvar. Vi have gennemlevet en 15-aarig Passivitetsperiode, hvad vor Militærpolitik angaar, hvor man har bevaret — og kun